

Chap 84: Bữa tiệc linh đình

....Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

Trên đường về, Ninh thấy Như không nói gì, lên xe nàng đã nhắm mắt lại và dựa đầu ra ghế. Lòng ngực nàng vẫn thờ khá nhanh, Ninh liếc mắt nhìn vợ, ngày hôm nay anh thực sự hài lòng và sáng khoái, nhưng không biết cảm giác của vợ anh thế nào... Đến giây phút này Ninh vẫn không thể ngờ vợ mình vừa làm tình với một lão già.

Điều mà có lẽ cả cuộc đời anh không hề nghĩ đến. Từ hồi mới yêu Như, anh đã biết cô ấy là người rất chung thủy, xinh ngoan và đem lòng yêu mình hết mực... Thời đó anh cũng đã quyết tâm mình sẽ là người che chở cho cô ấy cả cuộc đời này và không để ai chạm vào người cô ấy dù chỉ một sợi tóc... Vậy mà...

-Em sốt à? Sao trông mặt em đỏ thế? –Ninh sờ má vợ, chiếc má phúng phính mà vừa mới đây thôi nó phải phồng lên để thổi kèn cho mình và ông già Mừng. Đôi môi xinh xắn này đã ngậm vào chim của một cụ già tuổi 70, thật khó thể tin đây là sự thật.

-Em không biết nữa... Em vẫn thấy nóng kiểu gì ý...

-Như mở cửa gió điều hòa và giảm nhiệt độ tăng thêm gió trong xe. Những ngón tay thon dài của

nàng thao tác trên bảng điều khiển mà cũng khiến Ninh chú ý tới và tưởng tượng đôi tay này vừa cầm chim cho mấy ông cụ kia khiến anh lại hưng phấn. Ninh bỗng nắm tay Như và đưa vào mồm mút.

-Chụt... -Ninh mút một cái và nhìn gương mặt xinh đẹp của vợ mình, có lẽ cô ấy vẫn đang bị ngấm thuốc kích dục. Chắc phải ngủ qua đêm nay mới đỡ. Lát về anh sẽ pha nước cam cho vợ uống, nó sẽ làm giảm thuốc tính của thuốc.

-Eo! Anh là đồ bẩn thỉu... -Như nhăn mặt và rứt bàn tay xinh của mình lại.

-Hôm nay em thấy thế nào? –Ninh quay sang nhìn Như cười dâm đãng, dường như anh không mấy may có chút ghen tức hay nghi ngờ nào với cú xuất tinh cuối cùng của ông cụ Tâm. Ông ta

đã nhanh trí lợi dụng lúc Ninh kéo rèm vào bồn tắm để nhảy lên người Như làm tình với nàng mà không dùng bao cao su.

Cũng may cho lão ta khi Như cũng không thể phản ứng vì lúc đó cơ thể nàng không thể tự chủ được do tác dụng của thuốc kích dục vẫn còn đó. Đến thời điểm này, thậm chí nàng vẫn còn cảm thấy hưng phấn và rạo rức mặc dù đã lên đỉnh tới 4 lần.

-Hmmm... -Như thờ dài và không nói gì vì lúc này nàng đang cảm thấy rất xấu hổ.

-Em... Em biết anh muốn nghe cảm nhận của em mà... -Ninh nhìn vợ cười, anh thấy Như không nói gì nhưng trên gương mặt nàng hiện lên sự thoải mái nhất định, có lẽ cô ấy chỉ đang cố gắng kìm nén lại cảm giác thoải mái này và phủ nhận sự sung sướng của ông cụ đó đem lại.

-Anh đừng hỏi nữa ạ, anh tự biết mà... -Như bĩu môi rồi nhắm mắt lại.

-Tự biết sao được, anh có phải là em đâu? Sướng không? Em lên đỉnh mấy lần? -Ninh cười cợt và đưa tay sang sờ vú vợ.

-Anh ý nhờ... -Như nhún vai và gạt tay Ninh ra.

-Thế trả lời đi không anh xâm sở em đến lúc về bây giờ! He he... -Vừa nói Ninh vừa đưa tay sang chọc chọc mấy cái để trêu vợ.

-Em không biết...-Như đỏ ửng cả mặt khi chồng cứ gắng hỏi. Nàng không thể để chồng biết nàng lên đỉnh mấy lần được. Chính nàng cũng không rõ chỉ biết nó nhiều hơn hai lần, và cảm giác cuộc mây mưa đó cực kỳ thăng hoa.

-Thôi nào!! Nói anh biết đi mà... -Ninh đổi sang kẻ sách nũng nịu.

-Em!!! Không!!! biết!!! Chính anh là người muốn như vậy, không phải em... -Như gạt tay Ninh và dựa đầu vào thành cửa xe để tránh né, nàng nói nhỏ lầm bầm trong mồm, kiểu nửa thừa nhận nửa phủ nhận vậy. Dù gì tính cách của nàng cũng không thể nào nói toẹt vấn đề đó ra được.

-Thôi nào!! Như!! Thì đúng là anh muốn vậy nên anh mới thích nghe cảm nhận của em... -Ninh cau mày lại vì vợ cứ vòng vo tam quốc.

-Hmm... Vậy là anh không ghen một chút nào thật hả? -Như quay sang liếc Ninh với ánh mắt có chút trách móc, vì tại sao một người chồng lại để vợ làm tình với một người khác ngay trước mặt thế được.

-Anh không! Hê hê! -Ninh cười lắc đầu như đó là một điều hiển nhiên vậy.

-Thôi được... Vậy anh thích em thừa nhận điều gì? –Như quay sang nhìn Ninh, nàng cũng phải bó tay với kiểu mè nheo bằng được của chồng mình. Nếu anh ấy thích nàng sẽ nói cho ghen luôn.

-Hề hề... Thế em có sướng không? –Ninh háo hức hỏi.

-Em có! –Như nói và nhìn chăm chăm vào mắt chồng xem phản ứng.

-Thế... Em lên đỉnh mấy lần... -Ninh hỏi với nhịp thở tăng dần.

-Em không nhớ, cũng nhiều nhiều đấy...

-Em có muốn quay lại đó không?

-Có thể đó... -Như mỉm cười khi thấy mặt chồng biến sắc.

-Thật á... -Ninh quay sang vợ, anh lo lắng vì anh sắp đi công tác rồi.

-Anh hâm à! Em đùa đấy! Hi hi hi... -Như đánh nhẹ vào vai Ninh một cái rồi ôm miệng cười. Cái tội thích hỏi, đến lúc nghe câu trả lời mặt lại ngẩn tũn như vậy.

-Làm anh tưởng he he... -Ninh cười nhạt và nhìn Như với vẻ mặt đần thối, điều này càng khiến Như không thể nhịn cười mà cứ ôm miệng cười khúc khích rồi nhìn chồng.

-Mà chuyện này bí mật nhé! Em đừng kể cho ai kể cả chị Uyên đấy! Nghe chưa! –Ninh cẩn thận dặn dò vợ.

-Vâng ạ! Em biết mà, hâm mới nói ra ý...

-Anh sắp đi công tác... Em chờ anh về, anh sẽ bù đắp lại cho em... -Ninh véo má vợ một cái... Như thì không nói gì, nàng có chút buồn trong lòng khi nghĩ tới chồng sắp sang Kenya, sắp tới nàng lại cô đơn một mình, thú thực Như chỉ muốn đi chơi với chồng và muốn anh ấy luôn ở nhà.

Bởi vì nàng và Ninh rất hợp tính nhau. Như rất yêu chồng, cảm giác như hai người vừa là vợ chồng vừa là bạn thân vậy. Nên thế việc Ninh phải đi công tác khiến Như cảm thấy rất buồn. Hai vợ chồng lúc này nói chuyện đã tự nhiên hơn trước, cảm giác xấu hổ được xóa bỏ... Cuối cùng Ninh và Như lượn phố một lúc đi tìm nước cam ép rồi mới về nhà.

...Sáng hôm sau...

Tỉnh dậy với một tinh thần sảng khoái, rất lâu rồi Như mới có một sáng tràn đầy năng lượng thế này. Nàng dậy sớm, mở rèm cửa sổ để đón ánh ban mai vào phòng, sau đó tung tăng đi vào phòng vệ sinh, thậm chí nàng còn nhảy chân sáo và hát nữa. Tiếng hát trong trẻo khiến Ninh tỉnh dậy với một nụ cười trên môi.

Ninh vươn vai một lúc rồi cũng vào phòng tắm vệ sinh cá nhân, anh thấy Như vẫn đang hát và đứng trước gương với gương mặt tràn đầy sức sống, tươi tắn xinh đẹp đến bất ngờ chứ không mệt mỏi như những ngày trước.

Ninh mỉm cười hạnh phúc khi thấy vợ vui vẻ thế này. Lúc này Ninh mới chiêm nghiệm được tầm quan trọng của tình dục... Hôm qua cô ấy phải thoải mái lắm sáng nay mới tràn đầy năng lượng như vậy. Nếu như hôm qua anh không cho Như uống thuốc kích dục rồi phát sinh làm tình với ông cụ Tâm thì chắc sáng nay lại như người mất hồn cho xem.

Nghĩ đến đây Ninh lo lắng sau này anh đi công tác, vợ mình sẽ rất thiếu thốn, cô ấy mà cứ như mấy hôm trước sẽ rất ảnh hưởng đến sức khỏe, về lâu về dài thực sự sẽ là một vấn đề nghiêm trọng.

...Ba ngày sau...

-Ồ... ơ... ơ... Anh... Nhẹ thôi anh...

-Yên Tâm! Ở đây không có ai đâu! Sướng không em?

-Anh! Sao mình không đi nhà nghỉ?

-Ngoài này sướng hơn chứ... hê hê...

Trong bụi cỏ công viên, có một đôi nam nữ đang chim chuột với nhau ngay cạnh ông lão ăn mày mà họ không hề hay biết. Còn ông lão chỉ biết nằm im không dám nhúc nhích, ông đã tu cả chai rượu hồi chiều và ngủ đến tận bây giờ. Ông đã cố tình chọn chỗ vắng người nhất, xa nhất mà vẫn có đôi nam nữ đến đây để làm tình.

-Ố Ố Ố Ố... Em sướng anh ơi! –Giọng rên của cô gái vang lên khiến ông lão ăn mày cảm thấy khó chịu, chim cứng lên thành cái ụ lớn trong quần.

-Hờ hờ... Nào nào anh sắp ra rồi, em lên người anh đi, để anh nằm xuống! –Nói dứt câu cậu thanh niên nằm xuống bãi cỏ, cô gái lồm cồm bò lên và bất ngờ thấy có gì đó là lạ phía trước, điều đó khiến cô gái nheo mắt lại và rướn người lên để nhìn.

-Chết rồi... Anh ơi... có người... -Cô gái giật mình nằm xuống ôm chàng trai, cô ta rất bình tĩnh mà không có chút hoảng hốt nào, có vẻ như họ ra ngoài này làm tình nhiều nên quen rồi.

-Đâu!! –Chàng trai bật dậy, nhìn ngó xung quanh thì ngay bụi cỏ bên cạnh là một đồng đen thui lúi đang nằm ở đó, lúc này chàng trai mới tá hỏa ngồi dậy mặc quần.

-Ai?? –Chàng trai định cầm điện thoại lên soi thì lão ăn mày bật dậy và chạy.

-ĐỨNG LẠI!!! Mẹ kiếp! Nó rình mình từ bao giờ... -Lão ăn mày vừa chạy vừa ngoái lại nhìn, trông cái đáng người ở tuổi 76 gầy gò nhỏ bé mà chạy nhanh như sóc. Lão ăn mày thấy chàng trai kia cầm điện thoại lên gọi đồng bọn, thấy vậy lão ăn mày sợ lắm. Lão chạy thục mạng trong công viên, trông thật đáng thương.

Chạy được một đoạn lão thấy một đám thanh niên ở đầu phi xe máy trong công viên, tay cầm gậy gộc, không biết có phải tìm lão không nhưng lão vẫn sợ. Tim lão ăn mày đập thình thịch và trốn vào một cái thùng rác chờ lũ đó đi qua. Lão nghĩ nếu ở công viên tối nay chắc không toàn mạng, vì vậy lão liền tìm cách lao ra đường và đi lang thang ngoài phố.

Lão ăn mày lang thang hết cây đèn đỏ này đến cây đèn đỏ khác, lão liếc lên cái đồng hồ to oạch giữa ngã tư thấy lúc này đang là 21h20 tối. Đối với lão khung giờ này vẫn còn sớm chán, đi tìm cái gì bỏ vào bụng đã... Cuối cùng hướng đi của lão lại hướng về ngôi nhà của Uyên và Như. Lão biết đến đây lúc này là tự sát vì còn sớm quá. Nhưng ở công viên còn khiến lão sợ hơn, thậm chí là đi ngoài đường, tụi nó có thể nhận ra lão ngay lập tức.

Cảm thấy không còn chỗ nào để đi, lão ăn mày lò dò tới gần nhà của ông Lưu. Vừa đến nơi lão choáng ngợp vì hôm nay nhà ông Lưu mở full đèn phía ngoài căn biệt thự. Không biết họ đang làm gì nhưng phía ngoài cổng và tường nhà có rất nhiều siêu xe đỗ ở đó. Hàng xe dài như đi ăn cưới vậy.

Thấy vậy, lão ăn mày lò dò đến gần thùng rác, nơi năm xưa lão hay ngồi. Đến gần căn biệt thự lão mới nghe thấy tiếng người cười nói rất to ở phía trong. Hôm nay nhà họ làm gì mà linh đình đến vậy, càng nghĩ lão ăn mày càng tò mò. Lão đi ra cái khe tường năm xưa lão hay nhìn và ngó vào trong đó.

Đúng hôm nay nhà ông Lưu tổ chức tiệc thật, nhưng là tiệc gì đây mà lắm xe ô tô vậy? Phía ngoài sân cũng để kín rồi, mọi người đang ở trong nhà cười nói rất vui vẻ. Lão ăn mày nhìn mãi không thấy ai ngoài sân, lão chỉ muốn cô Như hoặc cô Uyên bước ra ngoài lúc này thì tốt. Lão ngồi dựa vào bờ tường để chờ thức ăn thừa vớt ra đây, lão sẽ có một bữa ra trò.

Vừa ngồi lão vừa nghĩ đến hình bóng của Như và Uyên, nghĩ tới điệu cười xinh xắn của hai con bé mà khiến ông âm lòng. Ông lão cứ ngồi đó thi thoảng lại ngó vào cái lỗ nhỏ, chỉ muốn một trong hai cô đi ra ngoài. Lão chỉ cần ngắm hai cô ấy thôi cũng mãn nguyện rồi... Một sự nhưng nhớ da diết, một sự tương tư lớn dần trong lão. Lão rất nhớ cảm giác khi ở cạnh hai cô gái đó để quên đi cảm giác sợ hãi lúc này.

...

Ngày hôm nay ông Lưu tổ chức một bữa tiệc linh đình để mời toàn bộ cán bộ tại đại sứ quán Kenya đến thăm nhà cùng một số cán bộ cấp cao của thủ đô. Đây là một bữa tiệc quan trọng vì vậy mọi thành viên trong gia đình ông đều tham gia, kể cả là ông Lý thông gia.

Trong bữa tiệc thân mật này, Như và Uyên đều diện những bộ váy và trang sức lộng lẫy, trang phục của hai nàng vừa kín vừa hở, trông vừa sang trọng lại rất quyến rũ, vòng nào ra vòng ấy, mông ra mông ngực ra ngực... Rất nhiều quan khách bị cuốn hút bởi vẻ xinh đẹp ấy nhưng họ chỉ dám liếc nhìn vì phép lịch sự tối thiểu.

Như và Uyên là con dâu và cũng là bộ mặt của gia đình nên ông Lưu rất hãnh diện khi có sự tham gia của hai cô con dâu xinh đẹp và hết sức quyến rũ này. Cũng may là chúng đồng ý tham gia bữa tiệc chứ nếu không ông Lưu sẽ rất khó xử.

Như, Ninh và Phi, Uyên ngồi cùng mâm với một nhân vật rất quan trọng phía Kenya, bà ấy là một nhân vật tầm cỡ, là bộ trưởng của Kenya, là người quyết định sẽ cấp giấy phép cho tập đoàn của ông Lưu được phép khai thác đá quý bên Kenya. Đổi lại tập đoàn ông Lưu sẽ cung cấp việc làm cho người dân lao động bên đó và đóng thuế đầy đủ cho quốc gia Đông Phi này.

Mặc dù bất đồng về ngôn ngữ và chỉ giao tiếp được bằng tiếng anh nhưng bà bộ trưởng lại rất quý mến Uyên và Như. Vì hai nàng sở hữu vẻ bề ngoài cực kỳ xinh đẹp, nói chuyện có duyên và hết sức thông minh tài giỏi khi Uyên và Như đã nói được một số từ cơ bản của tiếng Swahili. Ngôn ngữ bản địa của người Kenya.

Nhất là Uyên vì trước đó bà ấy đã có ấn tượng rất lớn với Uyên ở lần gặp trước. Bà bộ trưởng là một người có ánh mắt tinh tường và sâu sắc khi nhìn nhận một con người. Và Uyên đã để lại một ấn tượng cực kỳ sâu sắc bởi kỹ năng giao tiếp và sự thông minh của mình. Vì vậy bà ấy đã ngỏ lời mời Uyên và Như có dịp sang Kenya du lịch. Đây là một tín hiệu tốt cho mối quan hệ hết sức quan trọng của tập đoàn nhà ông Lưu.

Còn chưa kể hôm nay Uyên mặc một bộ váy có hở một chút ngực, bộ váy ấy đã phô bày ra bộ ngực to trắng nõn nà của Uyên. Đối với người bản địa Kenya thì những cô gái ngực to là những cô gái có tâm hồn và năng lượng của thần thánh. Và việc phô bày một phần ngực ra như vậy cũng là tôn trọng người đối diện và thể hiện ra giá trị và vẻ đẹp của bản thân.

Vì thế bà bộ trưởng rất ung trang phục của Uyên tối nay. Bà ấy thấy cô gái này rất tôn trọng bà vì chắc chắn cô ấy đã tìm hiểu về bản sắc văn hóa của người Kenya trước khi tham dự bữa tiệc tối nay. Nên bà đã đánh giá Uyên rất cao và rất hài lòng... Điều đó thể hiện ở việc bà ấy đã uống rượu rất nhiều, và rất mở lòng để nói chuyện.

...10h30...

Khi bữa tiệc sắp tàn, bà bộ trưởng phía Kenya đã đứng dậy về trước, việc bà đi dự tiệc tới tận giờ này là rất hiếm. Cả gia đình ông Lưu tiễn bà bộ trưởng ra tới tận xe với một không khí rất vui vẻ. Bà bộ trưởng lên xe và liếc nhìn Uyên, Như cho tới khi đi khuất. Đối với quốc gia Kenya họ là một quốc gia rất coi trọng những người tài giỏi. Vì vậy bà bộ trưởng rất có ấn tượng với hai cô con dâu của ông Lưu. Thật tiếc khi ông ta lại không biết tận dụng sự thông minh của những cô gái trẻ ấy.

Lúc này từ phía xa, lão ăn mày đang đứng núp ở góc tường liếc nhìn Uyên và Như, lão thờ mạnh khi thấy hai cô ấy đi ra ngoài, một cảm giác nhung nhớ khó tả, như thể lão đang yêu vậy. Lão nuốt nước bọt ừng ực và liếm mép liên hồi...

Lúc sau, lão không hiểu sao con bé Uyên nán lại trong khi Như chạy vào trong nhà với mọi người. Lão ăn mày nhìn Uyên không chớp mắt, một vẻ đẹp hoàn mỹ không có góc chết, gương mặt kiêu diễm, xinh đẹp và rất cá tính. Ông luôn bị hút hồn bởi ánh mắt sắc sảo, kết hợp với những biểu cảm cũng hết sức thực nữ của nàng. Ông không có từ ngữ nào có thể miêu tả được vẻ đẹp của Uyên và sự tương tự nhưng nhớ của ông lúc này.

Ông chỉ biết ông rất nhớ nơi đây, nhớ căn phòng của mình, nhớ những khoảng sân rộng cùng với những buổi chiều mát mẻ, nhớ những cử chỉ ân cần của Như. Những ánh mắt cau có và nụ cười xinh đẹp của Uyên. Tất cả đều khiến ông lay động và cảm thấy rất hạnh phúc. Cả cuộc đời ông chưa bao giờ cảm nhận được sự ấm áp như vậy. Từ khi biết Như và Uyên cuộc đời ông mới bắt đầu được nở hoa rạng rỡ. Mới bắt đầu cảm nhận được thế nào là sống, thế nào là yêu thương.

Lão ăn mày nhìn Uyên đứng đó một lúc, lão chỉ muốn lao đến nói chuyện với Uyên nhưng lão không dám. Lão đứng ngây ra nhìn gương mặt của Uyên rồi liếc xuống đường cong của con bé, khi nhìn những hình ảnh gợi dục ấy. Bất chợt lão ăn mày nghĩ lại hình ảnh hai thanh niên làm tình ngoài công viên lúc nãy và nhìn chằm chằm xuống bộ mông cong của Uyên sau lớp váy mà chim lão cứng lên to tướng trong quần. Lão ăn mày bắt đầu thờ mạnh và tóm chim mình xoa xoa vài cái.

-Brùm! Brùm!!!! Ôi mày ơi em kia xinh vãi l** -Một đám thanh niên phóng xe qua biệt thự nhà ông Lưu nhìn thấy Uyên xinh quá không khỏi phải thốt lên những lời cảm thán vô học. Uyên cau mày lại nhìn theo đám thanh niên một đoạn rồi quay mặt đi chỗ khác. Thấy đám thanh niên lão ăn mày sợ hãi liền trốn vào một góc, lão tưởng là đám ở công viên đang truy tìm mình.

-Brùm! Brùm! Brùm! Thôi!!! Tiểu thư nhà người ta đầy mày tuổi 1** trêu, tí nữa lại ăn kẹo đồng bây giờ! –Mấy thanh niên nghe đàn anh nói vậy liền liếc nhìn Uyên có chút tiếc nuối rồi phóng thẳng cùng với một đồng tương tự mà không dám ho he thêm câu nào. Đơn giản bởi vì Uyên quá đổi xinh đẹp, vẻ đẹp của nàng sẽ hút hồn bất kể ai nhìn thấy nàng chỉ với một lần duy nhất.

Người ta nói thanh niên thủ đô biết người biết ta trăm trận trăm thắng quả không sai. Khi nhìn thấy ngôi biệt thự to đùng giữa lòng thủ đô cùng với dàn siêu xe ở ngoài và ánh mắt cùng khí chất ngời ngời của Uyên thì bọn chúng biết chắc đó không phải là người bọn chúng có thể trêu.

Chính vì vậy, Uyên cảm thấy khó chịu bởi những lời trêu ghẹo đó. Nàng liền quay người bước vào nhà và thấy bữa tiệc vẫn đang diễn ra, mọi người đều say hết rồi kể cả chồng nàng, trông anh ấy đứng không được vững nữa. Thấy vậy Uyên liền đi lên tầng để nghỉ vì nàng cũng khá say rồi, nhiệm vụ của nàng tới đây đã hoàn thành xuất sắc.

Phía dưới cổng nhà lão ăn mỳ ngồi thu lu ở một góc tường với cái mồm khô khốc vì thiếu nước, buổi chiều lão tu hết một chai rượu nhạt ở thùng rác nên lúc này vẫn còn hơi biếng. Bất chợt lại có một đoàn xe máy phóng qua khiến lão ăn mỳ sợ hãi. Thần hồn nát thần tính vì vừa rồi lão đang bị truy đuổi ở công viên. Vì quá sợ lão liền mình lên vào biệt thự nhà ông Lưu.

Bọn họ đang dự tiệc sẽ không để ý đến lão nên lão mới rón rén đi vào cổng nhà ông Lưu. Thà đi vào đây còn hơn ở ngoài dễ chết hơn. Nhưng nếu bị bắt gặp trong này vẫn chết. Tim lão ăn mỳ đập thình thịch lên qua những chiếc siêu xe đang đỗ ngoài sân. Lão sẽ cố gắng tìm phòng cô Như hoặc cô Uyên để trốn ở đó rồi nhờ hai cô đưa ra ngoài lúc nửa đêm, như vậy sẽ tránh được cả voi lẫn hổ.

-Alo! –Bỗng có tiếng động phía trên sảnh khiến lão ăn mỳ giật mình nằm xuống đất và chui xuống gầm một chiếc SUV. Người ra người vào liên tục khiến lão thất kinh. Tim lão đập nhanh và nghe ngóng xung quanh. Thấy không còn tiếng động lão liền đi ra khu vườn hoa bên phải ngôi biệt thự.

Lão lò dò vừa đi vừa tránh mấy cái cửa sổ. Lão ngó lên thấy Ninh và Phi và Như vẫn đang ở dưới. Tốt! Lão sẽ tìm cô Uyên để nhờ vì chắc cô ấy về phòng rồi. Lão lò dò đi đến cửa sổ phòng ông Lưu, lão ăn mỳ nhìn lên và nghĩ trèo lên đây chết chắc. Lão liền đi ra cửa sổ phòng Như cạnh đó. Sau đó lão luôn lách đi hẳn ra đằng sau nhà và đi sang phía bên kia là cửa sổ phòng Uyên.

Mắt lão sáng lên khi cửa phòng Uyên sáng đèn, lão từ từ đi tới kéo chiếc thang thoát hiểm ra và nhẹ nhàng trèo lên. Lão trèo đến đâu tim lão đập mạnh đến đó. Thật sự lão rất hồi hộp và sợ hãi, nhưng nếu lúc này không liều thì tối nay sẽ không ai cứu lão cả.

...

Thoát khỏi không khí ồn ào ngọt ngào phía dưới, Uyên lên phòng tắm qua và thay một chiếc quần đùi, một chiếc áo ngủ rộng cổ cho thoải mái. Nàng nằm lên giường thở dài một cái và nhìn lên trần nhà. Vậy là nhiệm vụ tối nay đã hoàn thành, bà bộ trưởng có vẻ rất quý nàng và nàng cũng biết điều đó. Nàng chỉ hy vọng chồng nàng sẽ đạt được thành công lần này. Dù thế nào nàng sẽ là hậu phương vững chắc của anh ấy.

-Cộc! Cộc! –Bỗng có tiếng gõ cửa, Uyên nhìn ra ngoài thì giật mình.

-A!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! –Nàng hét lên khi thấy lão ăn mày đứng ngoài ban công vẩy tay, cảnh tượng như trong phim kinh dị vậy.

-Tôi đây! Tôi đây! –Lão ăn mày vẩy tay nói, nhưng bên trong chắc chắn Uyên sẽ không nghe thấy gì vì cánh cửa rất cách âm.

Uyên ngồi dậy thở mạnh và đập tay vào ngực vì cú giật mình vừa rồi, sau đó nàng vội vàng bước đôi chân dài trắng phau của mình xuống đất và chạy ra chốt cửa phòng lại. Nếu để ai thấy nàng sẽ chẳng biết phải giải thích thế nào nữa.

-Cạch! Ông già! Sao ông lại ở đây? Ông chán sống hả? –Uyên cau mày lại và mở cửa ban công.

-Tôi... Tôi sợ lắm... -Lão ăn mày run rẩy nói.

-Ông vào đây! Nhanh! –Uyên đành phải kéo lão ta vào phòng nếu ai đó thấy ông đứng đây còn chết nữa. Bước vào trong, lão ăn mày đã ngửi thấy một hương thơm rất dễ chịu, căn phòng sạch sẽ ngăn nắp và rất sang trọng khiến lão ăn mày thấy rất xấu hổ vì người mình bẩn quá.

Lão ăn mày vừa bước vào thì ngồi xuống đất, ngồi xuống đất mà ông vẫn thấy ngại vì bên dưới là một tấm thảm rất sạch. Uyên thì vội vàng đóng cửa và kéo lại rèm. Tim nàng đập thình thịch vì sợ và hồi hộp, nàng không hiểu sao ông cụ này lại trèo lên đây được mà không bị ai phát hiện.

Tiền thoái lưỡng nan, đuổi ông ta đi cũng không được mà để ở đây cũng không xong, cũng may bữa tiệc phía dưới vẫn đang diễn ra. Bởi vì hôm nay là một ngày quan trọng trước khi hai anh sang Kenya công tác, vì thế mọi người coi đây là bữa chia tay và chúc phúc. Chắc hẳn tất cả sẽ rất say... Nhưng cũng không phải vì thế mà chủ quan được.

-Ông già! Có chuyện gì vậy? –Uyên ngồi ở giường và hỏi.

-Tôi... Tôi đang ngủ ở công viên thì có hai người đến... cô cậu đó ấy ấy với nhau... và phát hiện ra tôi, nghĩ tôi rình trộm nên đuổi đánh... May mà tôi chạy được... Tôi không biết đi đâu vì họ vẫn đang săn đuổi tôi ngoài đường... Nên... tôi chỉ biết chạy đến đây... Tôi sợ lắm... Họ sẽ đánh chết tôi mất... -Lão ăn mày vừa nói vừa run.

-Hmm... Ông bình tĩnh, có gì cháu sẽ báo công an cho nếu chúng dám động đến ông! -Uyên thở dài... Có lẽ là đám du côn lúc này, bảo sao ông ấy lại sợ thế.

-Tôi... Cảm ơn cô Uyên! –Lão ăn mày run bần bật.

-Mà ông đi tắm đi, người ông bẩn quá... -Uyên nói xong thì đứng dậy, lão ăn mày liếc lên nhìn theo bộ mông vừa to vừa cong của Uyên mà lòng nảy sinh tà dâm với nàng khi lúc này trong căn phòng chỉ có hai người.

-Ông nhanh lên, trước khi chồng cháu quay lại... -Nói xong Uyên đưa cho ông lão một cái túi bóng.

-Ông vứt quần áo của mình vào đây nhé, để cháu lấy quần áo anh Phi cho ông mặc tạm. Nhanh lên, ông vào đây cháu hướng dẫn, còn ngồi lý đấy nữa... -Uyên cau mày lại khi thấy ông lão ăn mày cứ ngồi đó run rẩy. Thấy vậy ông lão đứng dậy và đi theo Uyên vào phòng vệ sinh, lúc này lão mới cảm thấy yên tâm hơn.

-Đây... Ông kéo cái này là nước chảy ra, đóng lại là tắt nước... Đây là dầu gội, đây là sữa tắm...

-Uyên đứng hướng dẫn qua cho lão ăn mày, mà lão ta chỉ nhìn vào cơ thể Uyên trước mặt. Con bé vừa trắng vừa thơm... Khiến lão ăn mày ôm chim vì nó cứng lên rồi. Nhìn chiều cao và cặp chân dài của con bé cũng khiến lão ăn mày cứng lên chứ đừng nói bộ ngực không áo lót ẩn sâu bên trong chiếc áo ngủ đó.

-Ông nhớ chưa? –Uyên quay sang thì thấy lão ăn mày đang nhìn vào mông mình.

-Ông già! Mất nhìn đi đâu đấy? –Uyên nói và che mông lại.

-Tôi... à mà cô Uyên hôm nay uống rượu hả? –Lão ăn mày đánh trống lảng sang chuyện khác vì không biết trả lời thế nào, con bé thẳng tính quá.

-Ông tắm đi, nhanh lên đó! –Nói xong Uyên đi ra và đóng lại cửa. Lão ăn mày đứng trong phòng vệ sinh sạch sẽ sang trọng liếc nhìn một vòng, ông nhìn những thiết bị trong này mà choáng váng chẳng biết đường nào mà lần, đây là cuộc sống của người giàu sao? Nó phức tạp quá... Cũng may con bé Uyên hướng dẫn mở vòi chứ nếu không ông cũng chẳng biết làm.

Phía ngoài Uyên mở tủ chồng tìm quần áo cũ cho ông lão ăn mày, nàng không thấy quần áo cũ của anh Phi đâu vì anh ấy rất gọn gàng, đồ nào không mặc anh ấy liền bỏ đi luôn. Uyên đứng cắn móng tay ở cửa tủ, không biết nên cho ông ấy mặc đồ gì đây.

Đang phân vân thì cửa phòng tắm mở ra, ông lão ăn mày bước ra với cái túi đen trên tay, ông trần truồng không mặc gì cả, nhưng Uyên vẫn mãi mê suy nghĩ không biết nên cho ông ấy mặc đồ gì. Lão ăn mày cũng rất tự nhiên đi tới cạnh Uyên.

-Cô Uyên, cô để cái túi này...

-A!!! Giật cả mình! Ông già! Sao ông không mặc đồ vào! –Uyên giật mình quay lại thấy lão ăn mày trần truồng, nàng đỏ hết cả mặt nhìn xuống con cu khùng của lão. Nhìn lúc nó không cứng

mà đã to khủng khiếp như vậy. Nhưng thực ra dương vật của lão ăn mày đã cứng lên một nửa. Nó vòng vòng cứng cứng lủng lẳng giữa háng.

-Tôi không có quần áo... -Lão ăn mày nói và nhìn gương mặt ngại ngùng của Uyên, mắt con bé mở to nhìn xuống hạ bộ ông. Trông biểu cảm nào của con bé cũng rất xinh. Lão ăn mày liếc nhìn xuống đùi Uyên với mái tóc hói nửa đen nửa bạc ướt sũng.

-Trời ạ! Không có thì ông đứng trong đó, mặc gì đi ra ngoài này? -Uyên đỏ mặt luống cuống lục tủ của Phi. Nhưng nàng không thể thấy đồ cũ của anh ấy, nếu lấy đồ mới anh ấy sẽ biết. Bất chợt nàng nghĩ đến Ninh, có lẽ Ninh sẽ có đồ cũ, nhưng hai vợ chồng đó bây giờ đang ở dưới nhà. Trời ạ, cái dương vật của lão ăn mày làm Uyên rất lúng túng không biết phải xử trí sao đây.

-Cô bảo tôi tắm nhanh... nên tôi... Tôi xin lỗi... -Lão ăn mày áp úng đứng đằng sau Uyên và nhìn chăm chăm vào bộ mông to của nàng ngay trước mặt.

-Huh... Thôi ông ra đây... -Uyên cau mày đóng tủ và lấy chiếc máy sấy đưa cho lão ăn mày. Nàng vừa phải hít một hơi dài để lấy lại bình tĩnh.

-Ông sấy qua đầu đi... Muộn rồi để tóc ướt sẽ ốm đó... -Mặc dù hơi đánh đá nhưng Uyên vẫn có những sự quan tâm nhất định với lão ăn mày. Điều này khiến lão cảm thấy ấm áp vô cùng. Lão đứng cầm chiếc máy sấy ngó qua ngó lại khiến Uyên lại thờ dài vì có lẽ lão ta không biết sử dụng.

-Ông đã ăn gì chưa? -Uyên cau mày lấy lại cái máy sấy trên tay lão ăn mày.

-Tôi chưa... Cô cho tôi xin hùm nước... -Lão ăn mày cúi mặt xuống xấu hổ. Thấy cái dáng khắc khổ của ông lão khiến Uyên vừa thấy bức vừa thấy thương.

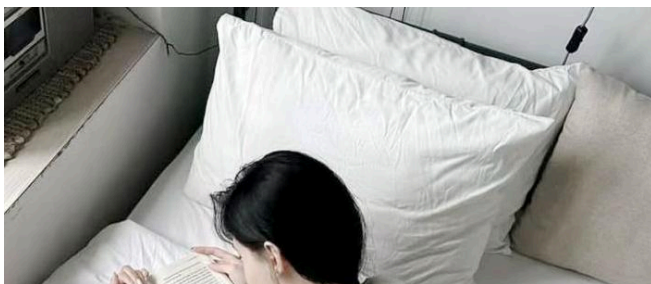
-Ông sấy tóc đi rồi lát nữa cháu lấy đồ ăn cho... Đây là công tắc, ông bật lên và tắt đi đều ở đây... -Uyên đưa máy sấy cho lão ăn mày. Lão ăn mày cầm máy sấy bật lên, tiếng động cơ của máy sấy khiến lão giật mình rơi chiếc máy xuống đất.

-Ôi thôi chết! -Lão ăn mày giật mình cúi xuống nhặt cái máy khiến đầu chim đập bộp xuống đất, trông rất buồn cười. Mặc dù đã hướng dẫn nhưng trông lão hậu đậu quá Uyên thấy không yên tâm.

-Trời ạ! Thôi để cháu sấy cho... -Uyên thờ dài, nàng lại phải ngồi xuống giường và sấy tóc cho lão ăn mày, kéo lão luống cuống bị điện giật thì toi.

Lão ăn mày thở mạnh vì hạnh phúc, cả cuộc đời lão chưa bao giờ được ai sấy tóc cho thế này. Bình thường cô Uyên đánh đá nhưng những lúc thế này cô ấy thật ấm áp. Lão ăn mày sung

sướng nhìn vào bộ ngực to của Uyên trước mặt, hai đầu ti của con bé lúc này không

thấy đâu mà bây giờ nó đã nổi lên trên mặt áo rồi. Điều này khiến lão ăn mày không chịu được mà chim bắt đầu cứng.

Sau đó, lão liếc xuống thì thấy cặp đùi thon dài của Uyên, chiếc quần đùi ngắn bó sát lại mu bướm trông cực kỳ kích thích... Lão ăn mày thở mạnh, lúc này lão đang trần truồng nên không thể dấu con cu đang dần cứng lên của lão.

-Này ông già! –Uyên tắt máy sấy và đặt nó xuống bàn rồi cau mày nhìn xuống chim lão ăn mày vì nó đang to dần lên.

-Tôi... -Lão ăn mày xấu hổ ấp úng, nhưng lão không che chim mà để đó như thể muốn Uyên nhìn thấy vậy.

-Này! Này!! Sao nó lại to lên thế kia? –Uyên nhìn vào dương vật khủng của ông lão mà đỏ hết cả mặt, công nhận nó to khủng khiếp, lúc này nàng mới được nhìn thấy nó một cách rõ ràng. Nàng còn thấy nó đang cứng lên, trông to dần to dần...

-Tôi... xin lỗi...

-Ông già rồi đó... Còn ham hố nữa... -Uyên càng nói càng thấy nó căng to hơn. Mặc dù biết lão khá dè nhưng nàng cũng quen rồi vì lần nào cũng thấy lão cứng.

-Tôi không kiềm chế được... -Lão ăn mày nắm chặt chim mình.

-Mất hết cả tư cách... Cháu chẳng thấy người lớn tuổi nào mà như ông... -Uyên cau mày lại, tuy nàng nói vậy nhưng chim lão vẫn cố chấp cứng lên.

-Này! Này!... Ông già... Ông mắc cứng lắm hả? –Uyên đỏ ửng mặt và xấu hổ, nàng càng cảnh báo nó càng cứng và to hơn. Nàng rất lúng túng khi thấy cây hàng của lão ăn mày quá khủng khiếp, nó phải dài hơn một cái thước kẻ... Cũng cỡ khoảng hơn 23cm, nó vừa dài vừa to bằng cả cổ tay... Trông thật khủng khiếp.

-Tôi... Tôi không biết làm cách nào cho nó xuống... Tại cô... đẹp quá... Tôi không kiềm chế được nó... -Lão ăn mày ấp úng nói và công khai nhìn chằm chằm vào ngực Uyên, hai đầu ti con bé đã rõ hơn nhiều, có khi đầu ti cứng lắm rồi. Thấy vậy Uyên đưa tay lên che ngực mình và lờm lão ăn mày.

-Đồ già dè này, ông ngồi đó đừng đi đâu, cháu ra ngoài lấy quần áo cho ông... -Uyên đứng dậy, tim nàng đập mạnh, nhịp thở gấp hơn khi nàng vừa đối diện với một cây hàng to nhất từ trước tới nay, nó còn to hơn cả của bố chồng nàng. Cảm giác hồi hộp khó tả.

Bất chợt Uyên nghĩ đến giây phút thăng hoa trong bồn tắm trước đây. Nàng phải thừa nhận hôm ấy nàng rất sướng, sướng không thể tự chủ được. Cảm giác cả cơ thể bị tê dại hoàn toàn khi cái

thứ đó chui vào trong và lấp đầy bướm nàng. Nhịp thở của Uyên càng lúc càng nặng hơn khi nghĩ về đêm hôm đó.

-Cạch! Cộc! Cộc! Cộc! Uyên ơi!!! –Bỗng phía ngoài có tiếng gõ cửa và chất giọng lè nhè của Phi vang lên. Uyên mở to mắt quay lại nhìn lão ăn mày đang trần truồng. Nàng vội vàng chạy ra mở cửa ban công thì thấy quan khách cũng đang đi dạo và ôm vai bá cổ nhau phía dưới.

-Dạ!!! –Uyên lúng túng, nàng không biết phải dấu ông lão ăn mày ở đâu, phòng vệ sinh không được vì anh ấy lên đây có thể sẽ đi vệ sinh, phòng tủ quần áo càng không vì anh ấy chắc chắn sẽ vào đó để thay đồ. Tâm trí Uyên rối loạn, nàng rất sợ. Mặc dù nàng rất nhanh trí nhưng lúc này nàng như bị tê liệt vì thấy không còn cách nào khác.

-Uyên! Mở cửa cho anh! –Phi đứng lè nhè bên ngoài càng khiến lão ăn mày và Uyên sợ hãi.

-Ông già! Nhanh lên!!! Lên giường! Nhanh!!! –Uyên chỉ lão ăn mày lên giường nằm. Lão ăn mày lao lên với cơ thể không mảnh vải và nằm xuống giường run rẩy. Sau đó Uyên lấy mấy con gấu ôm đặt vào đó để tạo độ phòng cho chắn. Lúc này chỉ còn cách này vì lúc nãy nàng thấy Ninh có nói sẽ tiếp tục đi ra bar hay hát hò gì đó. Nàng cầu mong anh ấy chỉ về đây để thay quần áo.

Sau đó Uyên đi ra mở chốt cửa, nàng tắt điện chiếu sáng và mở đèn ngủ lờ mờ rồi đi nhanh về giường, cánh cửa mở ra, Phi đang đứng ngoài lảo đảo, phải vịn vào tay nắm cửa cùng với gương mặt tươi cười, mắt anh díp lại và bước vào phòng, Uyên cũng leo lên giường nằm giả vờ say rượu. Nàng kéo chăn đắp kín hờ mỗi cái đầu và nằm quay lưng lại với lão ăn mày để cùng với mấy con gấu bông che đi thân hình nhỏ bé của lão.

-Em à! Ợ!!! –Phi lảo đảo đi tới giường khiến Uyên vô cùng lo lắng.

-Anh say rồi đó... -Uyên bối rối chỉ biết nói vậy, bảo anh ấy đi tắm cũng không được lên giường nằm nghỉ cũng không xong, ngộ nhỡ anh ấy mà đang tay sang ôm mình sẽ phát hiện ra lão ăn mày ngay. Uyên thở mạnh, tại sao tình huống này giống hệt tình huống dưới phòng tắm đợt đó thế.

-Hôm nay... Ợ!!! Anh rất là vui!!! Hê Hê!!! –Phi cười với đôi mắt díp và ngồi xuống giường vuốt tóc Uyên. Trông Phi lúc say rượu cũng tỏa ra cái khí chất khá biến thái. Uyên lo lắng nhắm mắt lại rồi mở mắt ra và đề phòng từng cử chỉ của chồng.

-Anh... Quan khách đã về hết chưa ạ? –Uyên tìm mọi cách để dụ Phi ra khỏi phòng một cách khéo léo nhất. Lão ăn mày nín thở nằm đằng sau. Ông thấy con bé dịu dàng với chồng như vậy mà với mình nó đánh đá ghê luôn. Mặc dù lúc này rất sợ hãi nhưng dương vật lão ăn mày vẫn cứng lên khi được nằm sát Uyên thế này. Lão liền dí cây hàng khủng vào đùi Uyên và ấn nhẹ.

-Khách á! Ợ!!! –Phi quay ngoắt đầu ra cửa rồi quay lại nhìn Uyên cười.

-Khách chưa!!! Nhưng anh muốn lên xem em thế nào! Ồ!!! Anh sợ em say!! Ồ!!! Đồng thời cũng lên... Cảm ơn em!!! Ồ!!! –Phi nói và cúi xuống hôn một cái vào má Uyên. Điều này khiến Uyên cực kỳ bất ngờ, mắt nàng mở to vì lâu lắm rồi chồng nàng mới có những cử chỉ thân mật và ấm áp thế này. Lại còn cảm ơn mình nữa... Ông này hôm nay lạ quá.

-Em... hơi say... Em nghỉ một lúc sẽ xuống nhà cùng anh... Mà sao... Anh lại cảm ơn em...

-Uyên mỉm cười và nắm chặt tay chồng kéo anh ấy hứng lên trèo lên giường thì chết.

-Thông báo cho em biết!!! Ồ!!! Bà bộ trưởng Kenya... Vừa mới cho chúng ta một tin tốt! Ồ!!!

Ha ha ha ha!! Tất cả là nhờ em!!! Anh không cảm ơn em thì cảm ơn ai!! Lại đây anh ôm nào!

–Phi định cúi xuống thì Uyên đẩy ra.

-Người anh nhiều mùi rượu quá... Anh... Anh xuống nhà trước đi... Kéo mọi người lại hỏi đó...

-Uyên sợ hãi nói với gương mặt đỏ ửng.

-Không! Bọn anh xong rồi!!! Ồ!!! Đang chuẩn bị đi Ka ra cu lê!!! Em say không? Đi cùng anh!

Ồ!!! –Phi đứng dậy lão đảo, tay hất ra đằng sau.

-Ka ra cu lê? –Uyên nhú lông mày lại.

-Là Ka ra ô kê đấy! Ồ!!! Em đi cùng anh không? Ồ!!! Anh đưa em ra Bar chơi cho khuây khỏa!!!

Anh biết anh là người chồng nhạt nhẽo!!! Ồ!!! Hôm nay!! Anh sẽ chứng minh cho em thấy...

Anh hơi bị ăn chơi!!! Ồ!!!! –Phi đứng dậy nói và vung tay tứ tung. Thấy chồng nói xong câu đó

mà khiến Uyên bật cười. Nàng ôm miệng, hôm nay anh ấy lạ quá, chắc anh ấy hẳn phải vui lắm.

Đây là hình ảnh của anh ấy khi tâm trạng được thoải mái sao.

Uyên mỉm cười nhìn chồng mình, nếu như anh ấy không phải gánh vác trên vai trọng trách lớn như vậy chắc hẳn anh ấy sẽ là một người rất năng động và không hẳn khó tính như bây giờ.

-Bố có đi không anh? –Uyên hỏi dò.

-Bố không! Bố đi massage với mấy ông!! Minh đi hát! Ồ!!! –Phi vẫn đứng giữa nhà loạng choạng nói.

-Thôi... Em hơi đau đầu... Bọn anh cứ đi chơi thoải mái đi ạ... -Uyên cũng rất muốn chung vui với chồng vì chẳng mấy khi trông anh ấy cao hứng thế này. Nhưng nàng không hiểu sao lại muốn ở nhà khi anh ấy nói cả bố Lưu cũng ra khỏi nhà nữa. Từ nãy đến giờ, lão ăn mày cứ ép con cu khùng vào mộng nàng khiến nàng cảm nhận rất rõ độ cứng và to của nó sau mộng mình.

-Vậy à! Cảm ơn em!!! Ồ!! Cảm ơn em!! Em là một người vợ tuyệt vời!!! Trên cả tuyệt vời!!!

Ồ!!! –Phi bắt ngờ lao xuống hôn má Uyên khiến nàng giật mình bám vào hai cánh tay Phi.

-Có gì đâu anh! Em là vợ anh... bắt kể chuyện gì có thể giúp được anh... Em sẽ giúp mà...

-Uyên cười trong lo lắng và sợ hãi. Nàng lại đẩy Phi cho anh đứng dậy. Uyên cảm thấy hơi áy

náy khi tối nay lại không thể chung vui cùng chồng. Nhưng nếu công việc anh ấy suôn sẻ đến vậy nàng cũng thấy yên lòng rồi.

Đằng sau lưng Uyên, lão ăn mày run run dí dương vật vào bộ môn công của con bé, bộ môn mà vừa lúc này lão chỉ được liếc nhìn từ xa. Càng lúc lão càng hưng phấn, vì lão biết thằng Phi quá say rồi, nó sẽ chẳng biết được sự hiện diện của ông ở đây, còn chưa kể trong phòng bây giờ khá tối vì chỉ còn ánh đèn ngủ. Thấy thế ông liền thò tay lên eo Uyên và luôn ra đằng trước bụng.

-Hôm nay anh rất vui!! Nên anh sẽ đưa khách đi chơi!! Ồ!! Em ngủ trước đi! –Phi vừa nói vừa lão đảo đi đến phòng tủ quần áo rồi mở toang ra. Y như dự đoán, nếu Uyên dẫu lão ăn mày vào đó chỉ có chết chắc.

Uyên cau mày lại khi thấy tay lão ăn mày đưa sang eo mình. Uyên liền thò tay vào trong chăn và cầu lão ăn mày một cái rất đau. Nhưng lão ăn mày vẫn để tay ở đó mà không dám động dẩy.

-Anh nhớ về sớm nha... Anh say rồi cẩn thận trúng cảm đó! –Mặc dù vậy Uyên vẫn rất lo lắng cho chồng. Uyên nhú lông mày lại đấu tranh tư tưởng vì nàng cũng muốn đi cùng. Sau đó thừa thời cơ lúc mọi người đi hết nàng sẽ để cổng cho lão ăn mày trốn ra ngoài. Nhưng không hiểu sao nàng lại muốn ở nhà lúc này. Tâm trí nàng rối bời vì một phần cũng đang say rượu. Một sự lưỡng lự khó tả. Tại sao lại muốn ở lại chứ? Lúc này như có một sợi dây vô hình đang níu giữ nàng vậy.

-“Dịu dàng quá... chắc chỉ chồng con bé mới được đối xử như vậy...” –Lão ăn mày nghĩ thầm, đối với lão, Uyên là một cô gái đánh đá khó tính nhưng khi ở với chồng lại dịu dàng thế này. Thực sự điều này cũng khiến lão khá bất ngờ, và lão cũng muốn được Uyên đối xử như vậy. Đó phải chăng là một bản năng muốn chiếm hữu của đàn ông?

Lão ăn mày run rẩy, lão ở phía sau vẫn đang nhẹ nhàng dí dương vật vào môn Uyên và đưa tay lên đằng trước sờ bụng nàng. Lão vuốt ve nhẹ nhàng từng chút một. Như thế lão biết con bé sẽ không dám phản ứng vì chồng nó vẫn đang ở đây. Gì cũng già càng cay nhưng ở đây lão ăn mày đang thể hiện sự ranh mãnh của mình.

Uyên bắt đầu thở mạnh hơn khi thấy chồng đang lấy quần áo để chuẩn bị đi ra ngoài với quan khách. Cơ thể nàng dần rạo rực khi nàng cảm giác rất rõ dương vật khổng lồ của lão ăn mày đang cọ vào môn và đùi nàng. Người đầu bé tí mà có cái chim to đã man đến vậy. Càng nghĩ Uyên càng cảm thấy hưng phấn.

-Tối quá! Nhưng không bật điện! Ồ!! Vợ còn ngủ!!! Ồ!!! -Phi vừa hát lè nhè vừa lấy quần áo trong tủ để thay. Anh tụt quần, tụt sịp, lột hết đồ đứng giữa nhà thay quần áo. Uyên mím môi lại nhìn con cu nhỏ xíu của chồng mình đang lủng lẳng giữa háng, trông nó ngắn thực sự... Càng

nghĩ vậy Uyên càng thở mạnh hơn khi ngay sau hông nàng đang có một con cu đại bự dí vào. Nước nhờn trong bướm nàng cũng đã chảy ra khá nhiều rồi. Hai đầu ti cứng lên rạo rức khó tả... Nàng cũng đang rất hưng phấn.

Có lẽ từ lần làm tình gần nhất với bố chồng cũng đã khá lâu rồi, tâm sinh lý tuổi 23 cũng đâu khác tuổi 21 của Như là mấy. Đáng nhẽ ra mỗi ngày nàng đều được thỏa mãn nhưng đâu được như vậy. Nàng luôn bị thiếu thốn sau một thời gian không làm tình. Càng lâu nàng càng thêm cảm giác đó. Nó mãnh liệt hơn bất kể loại cảm xúc nào lúc này. Nó khiến nhịp thở nàng trở nên nặng nhọc hơn, tim đập mạnh hơn và cơ thể ngứa ngáy hơn rất nhiều.

Khi tiếp xúc với những thứ dâm dục, cơ thể Uyên càng lúc càng rạo rức không ngừng, cộng thêm say rượu lý trí đã bị yếu đi nhiều. Sợi dây vô hình kéo nàng quyết định ở nhà đó chính là nhục dục. Cảm giác thiếu thốn muốn lấp đầy của nàng lúc này đã dâng lên rất cao.

Uyên đang đấu tranh tư tưởng thì lão ăn mày rờ nhẹ bàn tay lên vú Uyên, nhưng lão không dám bóp. Uyên thở mạnh, nàng nắm chặt bàn tay lại không dám cử động. Uyên liếc nhìn Phi vẫn đang đứng mặc đồ một cách khó khăn vì anh ấy đang say. Đáng nhẽ nàng sẽ phải đứng dậy để giúp chồng nhưng lúc này thực sự không thể.

-Em có biết... Bà bộ trưởng... Ồ!!! Rất quý em không? Ồ!!! –Phi mắt nhắm mắt mở nhìn vợ.

-Em cũng cảm nhận được sự nhiệt tình của cô ấy... Cô ấy cũng rất vui tính anh nhỉ... -Uyên vừa nói vừa thở với gương mặt ngại ngùng.

-Ừi xời! Bà ta ấy à! Khó tính lắm... Chỉ dễ tính với mỗi em thôi đấy! Ồ!!! À với Như nữa! Ồ!!!

-Vậy ạ? Em cũng không biết điều đó đâu... -Thấy Uyên nói chuyện với chồng, lão ăn mày từ từ lần mò bàn tay lên và bóp vú Uyên một cái, lúc này đầu ti con bé đã nổi cứng đờ rồi.

-Vì thế... Dự án này thành công... Ồ!!! Công lớn nhất là của vợ anh... Ồ!!! –Phi đứng nghiêng người sang trái, đổ sang phải như thể sắp ngã đến nói rồi.

-Hi... Anh đi nhớ về sớm nha, anh cứ để quần áo đó lát em dậy dọn cho... -Uyên cười và thò tay vào trong chăn cầu cho lão ăn mày thêm cái nữa rất mạnh nhưng không dám phản ứng nhiều.

Lão ăn mày bị cầu rỉ cả máu tay nhưng vẫn liều bóp ngực Uyên vì lão rất thích lén lút thế này, lão lấy ngón trỏ mình gẩy đầu ti Uyên một cái khiến nàng giật mình. Uyên mở to mắt và cau mày khi lão ăn mày dám làm thế khi chồng mình ở đây. Nàng nắm chặt tay lão và kéo xuống.

-Khi nào em sắp xếp công việc... Ồ... Sang bên đó chơi với anh, có lẽ quan hệ với bà bộ trưởng... Ồ!!! Sẽ tốt hơn... -Phi vừa nói vừa khoác một chiếc áo.

-Dạ... vâng... -Uyên thở mạnh hồi hộp khi Phi chuẩn bị ra khỏi phòng. Nhưng sau đó nàng lại thấy anh ấy loạng choạng ra bàn trang điểm.

Phía dưới, lão ăn mày thò tay xuống nhấc một chân Uyên lên, Uyên khép chặt chân mình lại, nhưng vì không muốn có động mạnh, nàng lại phải chiều lão mà dặng chân lên. Ngay sau đó nàng biết lão ăn mày sẽ để chim lão vào giữa hai chân mình. Y như rằng lão đặt vào đó và kéo chân Uyên ép xuống.

Thấy thế nàng cũng mặc kệ lão liền khép chân lại vì dù gì nàng vẫn đang mặc quần. Ngay khi Uyên khép chân xuống, lão ăn mày bắt đầu gồng đít hất lên, kéo ra rồi lại hất lên. Cứ thế như vậy vài lần. Vì chim lão ăn mày rất dài nên đầu khấc của lão dễ dàng chui lên phía mu bướm. Chiếc quần đùi vải mềm đang ép sát vào mu bướm Uyên khiến lão ăn mày cảm nhận rất rõ độ mềm của bướm nàng.

Lão hầy mông nhẹ nhàng từng chút một khiến đầu khấc lão trượt qua trượt lại bướm Uyên, chiếc quần càng lúc càng ép lại khiến bướm nàng căng lên khó chịu.

-Anh đi đây! Em để cửa nhé!... Ồ!! Lát anh... sẽ về hơi muộn đó! –Phi cười và đi ra khỏi phòng rồi đóng lại cửa.

Uyên nhắm mắt lại, ngay sau đó đôi lông mày lá liễu của nàng cau lại. Nàng liền lật chăn ra và ngồi dậy... “Bộp” nàng liền thẳng tay tát vào vai lão ăn mày một cái. “Bộp!” Thêm một cái thứ hai vào dương vật lão khiến lão giật mình ôm chim.

-Ai da... Đau quá... -Lão ăn mày nhăn mặt vì cú tát vào chim khá đau.

-Ông già! Ông chán sống hả mà làm cái trò đó! –Uyên cau mày lại chát vắn lão ăn mày.

-Tôi xin lỗi... Tôi không chịu nổi... Lâu rồi... Tôi nhớ cô lắm... -Lão ăn mày nhăn nhó cái mặt già nua của mình mà nhìn phát sợ. Uyên cau mày đứng dậy đi ra ban công đứng nép vào tường và nhìn xuống thấy mọi người đang đứng bắt tay bắt chân ở phía trước ngôi biệt thự.

Tầm một lúc sau, Uyên thấy bố chồng, anh Phi và Ninh lần lượt lên xe ô tô và đi ra khỏi cổng. Lúc này trong nhà chỉ còn chị kế toán trưởng của anh Phi và nhân viên nhà hàng đang dọn dẹp phía dưới. Thấy đã an toàn, Uyên liền đóng cửa ban công chốt lại, kéo rèm và đi vào phòng.

-Mọi người đi hết rồi... Lát nữa nhân viên dọn xong ông có thể xuống nhà! –Uyên đứng khoanh tay lại để che đi bộ ngực to không áo lót của mình. Gương mặt hây hây đỏ của nàng lúc này không thể dấu được sự rạo rực hết sức quấy nhiễu trong hơi thở của nàng.

Uyên khẽ liếc xuống dương vật của lão ăn mày. Mặc dù một phần chim của lão ở bên trong chùm lông dài trắng đen của lão nhưng trông nó vẫn rất dài và to. Có lẽ đây là cái dương vật to nhất nàng từng được nhìn thấy, mặc dù dưới ánh điện của đèn ngủ nhưng Uyên vẫn thấy đường gân to tròn đang cuốn quanh thân dương vật lão trông thật đáng sợ, nhìn nó căng lên khiến dương vật lão ăn mày đã to lại càng to hơn. Những đường gân ấy được ví như những “vũ khí” được độ thêm vậy. Nhưng đó hoàn toàn là hàng nguyên bản của ông lão ăn mày.

Chưa kể cái đầu khắc thì to tròn như quả trứng vịt, phía dưới hai đòn dái vừa to vừa xệ xuống đẹt, trông nặng như dái con ngựa... Phải chăng ông trời đã ghép nhầm thứ đó của ngựa cho ông lão sao... Thật không thể tin được một con người nhỏ bé thế này mà có con cu khủng khiếp quá.

-Cô Uyên!... Cô Uyên... -Lão ăn mày vầy vầy bàn tay già nua của mình trước mặt Uyên vì thấy con bé cứ nhìn chăm chăm vào chim mình và đứng đó không nói gì.

-Dã... -Uyên giật mình và tự thoát khỏi ảo mộng của mình. Nàng cau mày lại nhìn ông lão.

-Ông có biết nếu lúc này anh Phi biết ông ở đây, anh ấy sẽ làm gì không?

-Tôi không kiềm chế được... Lỗi do tôi! Do tôi... -Lão ăn mày cúi người xuống, và trèo xuống giường quỳ dưới đất xin lỗi Uyên với con cu cứng lên cứng xuống.

-Hừ! Ai cho phép ông tự tiện như vậy hả? -Uyên ngồi xuống giường khoanh tay, vắt chéo hai chân lườm lão ăn mày.

-Tôi xin lỗi... Tôi tưởng... -Lão ăn mày liếc mắt sang một bên như đang suy nghĩ điều gì đó, trông lão gian manh thật khó lường.

-Tôi tưởng... Ngày trước... Cô cho tôi làm... một lần nên...

-Vớ vẩn! Ông già! Chắc ông hiểu lắm điều gì rồi... -Uyên cắt ngang lời lão ăn mày, nhưng sau đó nàng xấu hổ không biết nói gì thêm khi cái dương vật đó liên tục thu hút ánh mắt của nàng.

-Vớ lại cô còn nhớ hôm ấy chứ...

-Hôm nào?

-Cái hôm... lâu rồi... Lúc ấy tôi ngồi ngoài thùng rác... Và tôi thấy cô đi ra đó rồi... rồi tụt váy... Tôi tưởng... cô...

-Ông im đi! -Uyên cau mày lại có chút tức giận khi lão ăn mày nhắc lại chuyện cũ. Lão ăn mày cúi đầu xuống, công nhận ông không thể dùng cách này với Uyên... Nhưng lão thực sự nhớ lần đầu tiên và cũng là lần duy nhất đó được làm tình với Uyên trong bồn tắm. Phát sinh đó quả là một món quà lớn của ông trời.

-Việc ngoài thùng rác, là việc riêng của cháu... Lý do cháu không thể nói! Nên ông đừng hiểu lầm... Những việc ấy... -Uyên áp úng không biết phải giải thích thế nào cho lão hiểu khi mọi việc đã quá rõ ràng như vậy. Nhất là sự thật trong bồn tắm... Ngày hôm ấy, việc phát sinh điên rồ ấy chính Uyên cũng không thể ngờ tới.

-Còn việc trong bồn tắm chỉ là bất đắc dĩ... Lúc đó ông cũng biết tình huống mà phải không?

—Uyên thở mạnh và nhìn ra hướng khác. Thấy trong ánh mắt con bé có chút lưỡng lự lão ăn mày liền chớp cơ hội.

-Tôi hiểu... Tôi cảm ơn cô còn không hết... Nhưng tôi biết... Cậu Phi không chặn gối với cô từ lâu... -Lão ăn mày vừa nói vừa liếc mắt nhìn Uyên.

-Ông già! Ông biết gì về chồng cháu mà nói! —Uyên quay lại nhìn lão ăn mày khiến lão lại cụp mắt xuống.

-Tôi xin lỗi... Không phải vậy... mà là... Tôi biết cô cũng thiếu thốn... Nên... nên là... hôm ấy cô mới...

-Không phải thế! Hôm đó... là do cháu bất đắc dĩ... -Uyên nói đến đó lại cứng họng vì nàng nhớ lúc anh Phi ra ngoài, nàng còn chủ động đóng cửa phòng tắm lại. Ông ta nói không sai. Thực sự thời gian đó nàng đang rất thiếu thốn và cần được giải tỏa nên mới không tự chủ được.

-Vội lại... Thấy ông già rồi... Lúc đó... cháu như bị điên vậy... Hmm... Đại loại không có ý gì cả... Ông chỉ nghĩ đơn giản lúc đó... không phải là cháu... cháu chỉ muốn ông biết một chút về điều đó... Vậy nên... Hmm... Không phải!!!... không phải vậy!!... mà là... Trời ạ... điên mất!!! -Uyên bất ngờ lúng túng với gương mặt đỏ ửng khi lão ăn mày chẳng nói gì, nàng ôm mặt xấu hổ. Nàng cũng không hiểu sao mình phải giải thích cho lão ta nữa. Nhưng thực sự nàng rất xấu hổ khi để lão ta hiểu lầm ngày hôm đó. Nhưng càng giải thích lão ăn mày càng nắm được thóp của nàng.

-Nên... Cô thương lão già này... Giúp tôi nốt lần này được không? —Lão ăn mày thở mạnh, lão thấy Uyên đang bị ép nên đành liều nói điều đó với con bé và đứng dậy, con cu ông cũng to trông rất đáng sợ, nó nổi đầy gân cứng lên cứng xuống ngoe nguẩy trước ánh mắt của Uyên như quả dưa chuột loại lớn vậy.

-Đừng có mơ đi ông già... -Uyên bỏ tay ra khỏi má mình với gương mặt đỏ ửng và liếc xuống nhìn dương vật lão.

-Đi mà cô Uyên... Một lần nữa thôi... Tôi xin cô!

-Không! Ông cho nó nhỏ lại đi rồi xuống nhà được rồi đó... -Uyên nói và khoanh tay quay mặt đi chỗ khác. Lúc này lão ăn mày mới nhận ra Uyên đang ngại vì ngày hôm đó cô ấy cũng khá chủ động và không muốn ai nhận ra điều đó.

Thực thật đó con bé muốn quên đi mà ông lại khơi ra làm động đến lòng tự trọng của con bé. Nếu thực sự muốn gay gắt con bé đã đuổi ông thẳng cổ từ nãy rồi, nhưng lúc này nó vẫn đang nán lại và thi thoảng liếc xuống dương vật khiến lão ăn mày liền hiểu ý.

-Là tại tôi! Là do tôi ngu dốt! Nếu hôm đó không phải cô Uyên chịu thiệt để cứu tôi thì tôi đã bị cậu Phi đánh chết! Tôi... Ngàn lần cảm tạ cô!!! –Vừa nói lão ăn mày vừa cúi đầu xuống đất.

-Ông ngồi dậy đi! –Uyên liếc thấy vậy càng cau mày lại.

-Nên là tại tôi... Nếu không phải do tôi, cô Uyên đã không như vậy... Tôi xin lỗi...

-Tôi cũng không hiểu tại sao cô lại cứu tôi, trong khi tôi chỉ là một lão già ăn mày... Tấm lòng của cô như trời biển... Tôi có trả ơn cả đời không hết! –Lão ăn mày xoa tay lại và nhắm mắt nói với một thái độ cầu khẩn.

-Gì vậy ông già? Ông đang nịnh cháu đấy hả? Không có tác dụng đâu! –Uyên lườm một cái rồi liếc nhìn hướng khác. Thấy vậy lão ăn mày có chút vui mừng vì gương mặt con bé đã giãn ra rồi.

-Thôi mà... cô Uyên chỉ một lần này thôi... tôi biết phận tôi... Nên... chỉ dám xin phép cô Uyên... -Thấy tâm trạng Uyên đã tốt lên, lão ăn mày tiếp tục xin xỏ.

-Không là không! Ông cho nó nhỏ xuống đi rồi đợi cháu lấy quần áo cho... -Mặc dù Uyên nói vậy nhưng nàng vẫn ngồi đó với đôi má hồng vì say rượu. Có một sự lưỡng lự rất lớn trong Uyên. Không khí lúc này cũng không còn căng thẳng như lúc nãy...

-Nhưng nó... đã to thì không nhỏ được... -Lão thấy điềm tốt nên cứng đầu nán lại lỳ lợm với Uyên.

-Không nhỏ được thì ông tự sướng đi rồi đi xuống... Cháu không có liên quan! –Uyên nhắm đôi mắt hay lườm của mình lại rồi liếc về phía dương vật lão ăn mày và thở mạnh.

-Vậy... vậy cũng được... -Lão ăn mày thấy Uyên là một cô gái khó tính và kiên định, con bé không đuổi mình ra ngoài là may rồi, nếu không gạ được ông liền sóc lọ ngay tại đó, vì dù gì cũng được nhìn cơ thể của Uyên lúc này.

-Gì vậy! Này! Ông làm thật à? –Uyên mở to mắt khi thấy lão ăn mày đứng dậy khom lưng nhìn mình chằm chằm và sóc lọ. Trông rất biến thái.

-Thì cô bảo... tôi cho nó nhỏ lại mới được xuống... nên... tôi... xin phép... -Vừa nói lão ăn mày vừa sóc lọ và nhìn Uyên chằm chằm.

-Trời ạ... Đúng là đau hết cả đầu... -Uyên nhắm mắt lại ôm đầu, tình huống này thật trớ trêu... Tại sao mình lại bảo lão ta tự sướng ngay trong phòng ngủ của hai vợ chồng chứ... Uyên thở dài và nhìn cây hàng của ông lão.

Lão ăn mày đứng khom lưng, gồng lên để sóc lọ, đôi lông mày bạc của ông rướn lên, mắt mở to nhìn chằm chằm vào cặp đùi thon dài của Uyên. “Shhh!!!”. Uyên chep miệng một cái rồi lấy quyển sách cạnh đó để đọc, hành động đó như cho phép lão ăn mày nhìn vào cơ thể mình vậy.

-Hờ hờ... -Lão ăn mày thở dốc cầm con cu khủng trong tay, nhìn bàn tay lão còn không thể cầm và tuốt hết được vì chim lão dài quá. Nhịp thở của lão tăng dần lên khi lão từ từ tiến đến cặp chân dài của Uyên. Uyên cau mày liếc lên thấy lão cứ nhìn bàn chân mình chăm chăm. Xấu hổ nhưng Uyên cũng mặc kệ lão tự xử cho xong chuyện.

Lão ăn mày thở dốc và bất ngờ cúi đầu há mồm mút ngón chân Uyên một cái khiến nàng giật mình.

-A!! Ông hâm à! –Uyên rút chân lại và khoanh chân, điều này khiến mu bướm nàng căng lên trong lớp quần đùi mỏng.

-Chân cô đẹp quá... Tôi thèm... -Lão ăn mày nửa cười nửa đùa và tiến lên một chút và nhìn vào mu bướm Uyên để sóc lộ. Chỉ cần như vậy thôi là lão sướng lắm rồi... Không đâu bằng một tư liệu sống sexy thế này.

-Ông già này! –Uyên đặt quyển sách xuống và nhìn chăm chăm vào chim lão ăn mày.

-Hờ hờ... Sao vậy cô Uyên... -Lão ăn mày liếc lên rồi lại nhìn xuống bộ ngực không áo lót của Uyên.

-Sao người ông nhỏ nhỏ mà cái thứ này nó to vậy? Bộ ông bị bệnh hả? –Uyên tò mò và thắc mắc điều này khá lâu rồi.

-Không cô à! Từ nhỏ tôi sinh ra chim đã to hơn chúng bạn rồi! Hờ hờ... Ở trong làng, tôi thường bị trêu là chim voi... Đây cô xem! -Lão ăn mày nhoén miệng cười, lão dừng tay lại và đứng thẳng người đưa chim ra cho Uyên xem.

-Ông có bị đau hay gì không? –Uyên nhìn chăm chăm xuống và lấy một ngón tay thon dài của mình ấn nhẹ vào chim lão ăn mày khiến nó gật lên gật xuống.

-Ôi!!! Wuoo... Tôi không!!... -Lão ăn mày rùng mình và kêu lên một cái.

-Khiếp! Gì mà nhạy cảm thế ông già? –Uyên cau mày nhưng nàng lại hơi mỉm cười vì hành động đó của lão ăn mày. Lão sướng đến vậy sao, vừa mới đặt nhẹ tay vào thôi mà.

-Sướng... Sướng lắm... Tay cô sờ vào sướng lắm... Hờ hờ... -Lão ăn mày dí dí chim về phía Uyên hòng muốn được nàng sóc lộ cho mình.

-Khiếp! To thật đấy! –Uyên nhìn dương vật lão ăn mày chăm chăm. Nàng vẫn thấy tò mò nên lúc này nàng dùng hân hai ngón tay ấn vào thêm lần nữa, lần này nàng ép hân nó xuống cho nó bật lên.

-Ôi!!! Hơ!!! Cô sóc cho tôi! –Lão ăn mày rùng mình hắt hắt chim lên phía trước. Dương vật của lão ăn mày bị tay Uyên ấn xuống liền bật lên bật xuống trước mặt nàng khiến nước ở đầu khấc lão văng ra một chút, văng xuống đùi Uyên.

-Thôi đi ông già! Ông điên à! Tự xử đi chứ! Người gì bé mà chim to khiếp! –Uyên cau mày lấy giấy lau nước nhờn của lão bị văng ra đùi mình và liếc vào đó, cuộc nói chuyện này cũng khiến nàng đỡ thấy ngại hơn trước.

-Khắc khắc! Giống cô... Vú cô cũng to lắm... -Lão ăn mày cười sượng, lão vừa nói vừa nhìn chăm chăm vào ngực Uyên.

-Shh!!! Cái ông già dâm dê này! Già rồi còn ham!

-Tôi già nhưng cái của tôi vẫn thanh niên lắm... Khắc khắc! –Lão ăn mày cười và tiếp tục sóc lọ.

-Thanh niên gì chứ... Chịu được mấy hiệp mà thanh niên hả ông? –Uyên ôm miệng mỉm cười, tự nhiên nàng lại thích trêu lão ăn mày khốn khổ này vì nàng thấy chuyện này cũng khá thú vị. Để lão ta thêm thêm kiêu này lại có cái hay của nó.

-Khắc! Khắc! Tôi ấy à... Cô biết mà... -Lão ăn mày cười nhe hàm răng móm của mình trông ghê phát khiếp. Uyên bĩu môi lườm khi lão dám trêu mình. Đạo này lão ăn mày thực sự có chút mạnh dạn hơn khi nói chuyện với Uyên. Cảm giác lão đã mưu mô hơn. Có thể do lão đã quen với hai chị em nên cũng vì thế mà thoải mái lộng ngôn.

-Huh! Biết gì chứ... Nhấp vài cái đã ra luôn rồi!! Ha ha ha... -Uyên ôm miệng cười thành tiếng, tuy vậy trông nàng vẫn duyên dáng với giọng cười nghe rất dễ thương. Hình như có rượu trong người cũng khiến Uyên có hứng thú hơn khi trêu lão ăn mày. Uyên cười rung cả ngực, điều này khiến lão ăn mày có chút ngại.

-Hay... Thử lại được không cô? –Lão ăn mày cười trù, mặt nghệt ra khi nói câu đó.

-Ha ha ha... Thế ông được mấy hiệp nào? –Uyên ôm miệng cười vì thấy lão buồn cười quá, lão cứ cố gắng thể hiện cho Uyên thấy, lão rất tự tin nhưng trông cái dáng của lão khiến nàng không thể nhịn cười. Uyên cảm thấy rất giải trí khi càng trêu trông lão càng ngộ, vì nàng thì nói đùa còn lão lại tưởng thật.

-Nhiều! Nhiều! Cô muốn bao nhiêu cũng có!! –Lão ăn mày thở dốc mặt đàn ra vì tưởng thật.

-Vậy... lên đây... -Uyên giả vờ làm mặt nghiêm túc nhưng đôi môi xinh của nàng lại hơi cười. Lão ăn mày tưởng thật vội vàng trèo lên giường. Uyên thấy vậy cũng xấu hổ khi trong đầu nàng đang tưởng tượng rất nhiều thứ linh tinh.

-Ha ha ha... Cháu đùa đấy! Thôi ông đi xuống đi! –Uyên cười khi thấy vẻ mặt nghệt ra của lão ăn mày. Trông tội tội nhưng nàng vẫn không thể nhịn được cười.

Lão ăn mày lúi thủ đi xuống không nói gì, mặt thất thần buồn bã, hóa ra mình bị con bé này chơi xỏ... Nhưng lão vẫn cố chấp đứng sóc lọ, nhưng trông có vẻ nản rồi.

-Ông già! Ông giận cháu hả? –Uyên cười tủm tỉm nhìn lão ăn mày.

-Không... Tôi không dám... -Lão ăn mày cười nhạt với vẻ mặt già nua của mình.

-Đây! Cháu đền cho ông đó, ông tự xử nhanh lên! –Nói xong Uyên ngồi thẳng người ưỡn ngực ra trước mặt lão ăn mày. Bộ ngực to của nàng căng lên sau lớp áo, khiến đầu ti Uyên nổi lên thấy rõ.

-Hờ hờ... -Lão ăn mày trợn mắt thờ dõc, ngay lập tức lão lấy lại được tinh thần và tiếp tục sóc lọ. Mặc dù không được nhìn tận mắt bầu vú trắng của Uyên nhưng thế này cũng tốt lắm rồi.

-Aww... Ông già nhanh lên, cháu buồn ngủ rồi đó! –Uyên vươn vai một cái, sau đó nàng lại nhìn vào dương vật khủng của lão già. Trêu thì trêu vậy chứ nàng phải công nhận nếu đút cái thứ đó vào trong bướm thực sự sẽ rất sướng. Uyên đỏ ửng mặt, không phải vì say rượu mà vì nghĩ đến mấy thứ linh tinh.

-Tôi đang cố... hờ hờ... -Uyên hơi cau mày lại nhìn dáng vẻ vội vã của lão ăn mày, trông lão cố chấp thật, sóc cỡ đó rồi liệu có xuất được không vậy.

Một phút, rồi hai, ba phút trôi qua, lão ăn mày chảy cả mồ hôi trên gò má. Thấy thế Uyên liền dạng chân ra và vén quần đùi sang một bên để lộ quần lót vì nàng thấy lão hay nhìn xuống đó. Uyên nhắm mắt lại xấu hổ, nhưng không giúp lão thì còn lâu lão mới xuất được.

-Hơ hơ hơ... Ôi!! –lão ăn mày rống lên, hàng lông mày cứng như lông nhím rướn cao, lão mở to mắt nhìn xuống quần lót của Uyên và sóc lọ lia lịa.

Nhưng thêm một lúc nữa trôi qua, Uyên cau mày nhìn lão vì lão vẫn chưa xuất, Uyên liền thả tay để ống quần quay lại vị trí cũ. Thấy vậy lão ăn mày nhìn Uyên với vẻ mặt tiếc nuối. Uyên không nói gì chỉ vẩy bàn tay tới và thờ mạnh một cái.

-Shhsss!!! –Uyên cau mày lại bước đôi chân dài xuống dưới giường và chủ động nắm vào dương vật lão ăn mày. Có lẽ nàng phải tự tay sóc cho lão mới có tác dụng.

-Ôi!!! Hừ hừ... -Lão ăn mày thở mạnh run cả người, lão rên ừ ừ khi được Uyên nắm vào chim. Uyên đỏ mặt, ánh mắt trùng xuống lưỡng lự xấu hổ chứ không còn tươi như trước vì nàng thực sự cũng muốn nắm vào đó.

Dù gì cũng vô tình phát sinh làm tình với lão ta một lần rồi nên lần này thủ dâm cho lão cũng không có vấn đề gì... Nhịp thở của Uyên mạnh dần khi nàng nắm vào dương vật nóng hổi gân guốc của lão ăn mày, bàn tay nàng cảm nhận rất rõ độ to và cứng của nó. Điều này khiến Uyên cảm thấy rất rạo rức và xấu hổ.

-Cạch! –Bỗng cửa phòng mở ra. Uyên và lão ăn mày giật mình nhìn ra cửa. Uyên mở to mắt sợ hãi. Lão ăn mày cũng vậy, lão giật mình đứng im không thể nhúc nhích.

...

Hết chap 84.

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH